

Finansowanie inwestycji po złożeniu wniosku o dotację.

Po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku o wsparcie finansowe oraz przyznaniu dofinansowania, w przypadku większości programów operacyjnych będzie ono wypłacone w formie refundacji.

Wnioskodawca jest zobowiązany zapewnić 100 proc. finansowania planowanej inwestycji już na etapie składania aplikacji. Zapewnienie całości finansowania projektu dotyczy zarówno kosztów kwalifikowanych, jak i niekwalifikowanych.

W niektórych programach mogą być określone wytyczne co do źródeł finansowania projektów, jednak w przeważającej liczbie przypadków to od preferencji oraz kondycji ekonomiczno-finansowej wnioskodawcy zależy, czy przedsięwzięcie będzie finansowane ze środków własnych, leasingu, kredytu bankowego, środków z funduszu inwestycyjnego czy też innych. Do obowiązków wnioskodawcy należy dołączenie do dokumentacji aplikacyjnej dokumentów finansowych, na podstawie których odpowiednia instytucja oceniająca będzie mogła stwierdzić, że projekt faktycznie ma zapewnione źródła finansowania. Wśród podstawowych dokumentów potwierdzających posiadanie finansowania znajdują się promesa lub umowa kredytowa, promesa leasingowa oraz zaświadczenie z banku o posiadaniu kredytu w rachunku bieżącym.

Mimo wymogu przedstawienia źródeł finansowania całości inwestycji na etapie składania wniosku, istnieją możliwości wprowadzenia pewnych modyfikacji w tym zakresie już po złożeniu aplikacji. Zmiany w zakresie źródeł finansowania planowanej inwestycji są dopuszczalne, pod warunkiem że nie zagrażają realizacji zadeklarowanych wskaźników, stanowiących odzwierciedlenie celów, a w związku z tym nie wpłyną negatywnie na zapewnienie trwałości projektu.

Wnioskodawca, już po złożeniu wniosku o dofinansowanie, może dokonać zmiany formy finansowania projektu, przechodząc na przykład z finansowania inwestycji kredytem bankowym na finansowanie z wykorzystaniem leasingu. Należy przy tym pamiętać, iż dokonanie modyfikacji w tym zakresie możliwe jest jedynie na etapie realizacji projektu oraz, co do zasady, wiąże się z koniecznością podpisania aneksu

do umowy o dofinansowanie. Wnioskodawca zobowiązany jest złożyć do odpowiedniej instytucji dobrze umotywowany wniosek o wprowadzenie zmian, wyjaśniając zakres oraz przyczyny planowanych modyfikacji.

Przedsiębiorca powinien pamiętać o konieczności poinformowania odpowiedniej instytucji o potrzebie oraz skali rozważanych modyfikacji jak najszybciej od momentu zaistnienia ich przyczyn.

Ponieważ każda modyfikacja dotycząca źródeł finansowania projektu powinna być zgłaszana przed wprowadzeniem w życie, wnioskodawca powinien wstrzymać się z dokonaniem zmiany do czasu podpisania umowy. Dopiero bowiem po tym fakcie może wystąpić o stosowny aneks. Planując dokonanie zmian w projekcie, wnioskodawca musi być również świadomy konsekwencji wiążących się z wprowadzeniem modyfikacji bez akceptacji odpowiednich instytucji. Działanie takie jest bowiem niezgodne z zapisami umowy oraz może być przyczyną nałożenia na beneficjenta sankcji w postaci konieczności zwrotu przyznanego dofinansowania wraz z odsetkami w wysokości jak dla zaległości podatkowych, a nawet trzyletniego zakazu ubiegania się o pomoc publiczną.

Wg „Gazety Prawnej”

Mniej pieniędzy na dotacje dla przedsiębiorców

Małe i średnie firmy mogą dostać mniej dotacji z funduszy unijnych. Komisja Europejska chce przesunąć część środków do funduszy pożyczkowych i poręczeniowych.

Od ubiegłego tygodnia trwają negocjacje regionalnych programów operacyjnych, w których ponad 6 mld euro (ponad 22 mld zł) ma zostać wydanych na wspieranie przedsiębiorczości. Jednak po pierwszych spotkaniach urzędnicy z Brukseli zażyczyli sobie zmniejszenia kwot na bezpośrednie dotacje.

Komisja chce, by wsparcie dla firm w regionalnych programach operacyjnych miało w większym stopniu charakter odnawialny, a nie dotacyjny.

Oznacza to, że więcej pieniędzy może zostać skierowanych do instytucji otoczenia biznesu, jak fundusze pożyczkowe czy poręczeniowe, a mniej na bezpośrednie dotacje.

Problem dotyczy tych samorządów, które chcą przeznaczyć na dotacje nawet 90 proc. środków na wspieranie przedsiębiorczości. Regiony, które zdecydowały wydać mniej, nie mają problemów z KE.

Urzednicy KE naciskają, by jak najwięcej pieniędzy było realizowanych w ramach tzw. inicjatywy Jeremi, która może być zarządzana przez ramię Europejskiego Banku Inwestycyjnego - Europejski Fundusz Inwestycyjny. Środki te mają być lokowane w instrumenty odnawialne, które będą wspierać lokalnych przedsiębiorców.

Już w ubiegłym roku przedstawiciele KE i EBI namawiali samorzady do wzięcia udziału w inicjatywie, lecz wyniki są mizerne. Tylko województwa dolnośląskie i wielkopolskie planują przekazanie w zarządzanie do Jeremiego części funduszy z Unii.

Decydując o podziale unijnych środków, które Polska będzie miała do wydania w latach 2007-2015, rząd zdecydował, że w regionach będą wspierane zwykle inwestycje, głównie dla małych i średnich firm i wsparcie dla instytucji finansowych o znaczeniu regionalnym (np. fundusze pożyczkowe, fundusze gwarancyjne).

Natomiast na szczeblu krajowym (z programu Innowacyjna gospodarka) inwestycje o charakterze innowacyjnym (np. zakup przez przedsiębiorstwo technologii nieznannej w Polsce w ciągu trzech ostatnich lat) i instytucje finansowe o znaczeniu krajowym (np. fundusze wysokiego ryzyka).

Wg „Gazety Prawnej” i INFOR

Jak uniknąć pułapki ekspresowej amortyzacji ?

Ekspresowa amortyzacja, z której mali podatnicy mogą korzystać począwszy od tego roku, może okazać się podatkową pułapką. Tak stanie się wówczas, gdy podatnik szybko zlikwiduje działalność albo sprzeda składniki majątku, nie nabywając w ich miejsce nowych.

Wszyscy podatnicy rozpoczynający działalność gospodarczą po 1 stycznia 2007 r., a także mali podatnicy mogą skorzystać z amortyzacji ekspresowej, co oznacza, że

wydatki o charakterze inwestycyjnym do równowartości 50 tys. euro - bez stosowania ograniczenia 3,5 tys. zł wartości początkowej - mogą od razu wliczyć w koszty.

Szybka amortyzacja

Zgodnie z nowymi przepisami art. 22k ustawy o PIT, podatnicy, w roku podatkowym, w którym rozpoczęli po raz pierwszy prowadzenie działalności gospodarczej, oraz mali podatnicy, mogą dokonywać jednorazowo odpisów amortyzacyjnych od wartości początkowej środków trwałych, zaliczonych do grupy 3-8 Klasyfikacji, z wyłączeniem samochodów osobowych, w roku podatkowym, w którym środki te zostały wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, do wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym równowartości kwoty 50 tys. euro łącznej wartości tych odpisów amortyzacyjnych.

Dochód ze zbycia

Jednocześnie zgodnie z ustawą o podatku dochodowym do osób fizycznych (PIT), co do zasady jednym ze źródeł przychodów z działalności gospodarczej jest zbycie nieruchomości i rzeczy, z tym że zwolniony z podatku jest przychód ze sprzedaży rzeczy używanych. Te zaś to takie, które były w posiadaniu sprzedającego dłużej niż przez sześć miesięcy.

Niestety, zasada ta nie dotyczy rzeczy, które są wykorzystywane w działalności gospodarczej. Przychodem z działalności gospodarczej są również przychody z odpłatnego zbycia wykorzystywanych na potrzeby związane z działalnością gospodarczą oraz przy prowadzeniu działów specjalnych produkcji rolnej składników majątku będących środkami trwałymi czy wartościami niematerialnymi i prawnymi ujęte w ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych.

Dochód z ich zbycia ustala się bowiem zawsze na zasadach przewidzianych dla innych dochodów z tej działalności, i to niezależnie od czasu, jaki upłynął od jej nabycia do sprzedaży. Mało tego, w ten sposób opodatkować trzeba dochód ze sprzedaży takich firmowych składników majątku nawet wtedy, gdy przed zbyciem zostały wycofane z działalności gospodarczej, a między pierwszym dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym składniki majątku zostały wycofane z działalności i dniem ich odpłatnego zbycia nie upłynęło sześć lat.

Przychód bez kosztów

Sprzedając jakikolwiek składnik majątku wykorzystywany uprzednio w działalności gospodarczej, trzeba przychód doliczyć do przychodów z działalności gospodarczej,

a tym samym zapłacić podatek. Co prawda, opodatkowany jest dochód. Jednak kosztem uzyskania przychodu jest zaktualizowana wartość sprzedawanego środka trwałego. Jeśli jednak został on już całkowicie amortyzowany (a tak jest w przypadku amortyzacji ekspresowej), koszt uzyskania przychodu będzie wynosił zero.

PODATNIK ROZPOCZYNAJĄCY DZIAŁALNOŚĆ

Przez podatnika rozpoczynającego po raz pierwszy prowadzenie działalności gospodarczej rozumie się osobę, która w roku rozpoczęcia tej działalności, a także w okresie dwóch lat, licząc od końca roku poprzedzającego rok jej rozpoczęcia, nie prowadziła działalności gospodarczej samodzielnie lub jako wspólnik spółki niemającej osobowości prawnej oraz działalności takiej nie prowadził małżonek tej osoby, o ile między małżonkami istniała w tym czasie wspólność majątkowa.

MAŁY PODATNIK

Mały podatnik to podatnik, u którego wartość przychodu ze sprzedaży (wraz z kwotą podatku od towarów i usług) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 800 tys. euro. Przeliczenia kwot wyrażonych w euro dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października roku poprzedzającego rok podatkowy, w zaokrągleniu do 1 tys. zł, czyli w 2007 roku 3 180 000 zł.

CO MOŻNA AMORTYZOWAĆ EKSPRESOWO

Środki trwale zaliczone do grupy 3-8 Klasyfikacji, czyli praktycznie wszystkie środki trwale, z wyjątkiem budynków i budowli (ujętych w grupie 1-2 Klasyfikacji, obejmującej w sumie osiem grup), które, gdy ich wartość początkowa przekracza 3,5 tys. zł, można wliczać w koszty wyłącznie za pośrednictwem amortyzacji, czyli - w zależności od przewidzianych przez ustawę o PIT rocznych stawek amortyzacji, 4,5-25 proc. - przez okres od 4 do 22 lat. Po zmianie przepisów wszelkie inwestycje, z wyjątkiem budynków, budowli i lokali oraz samochodów osobowych, od razu można zaliczać w koszty, a limit to już nie 3,5 tys. zł, a praktycznie nieomal 200 tys. zł rocznie.

RÓWNOWARTOŚĆ 50 TYS. EURO

Równowartość 50 tys. euro na 2007 rok wyliczymy w ten sposób: 2 października 2006 r. (czyli w pierwszy dzień roboczy października roku poprzedniego) średni kurs

euro NBP wynosił 3,9745 zł. 50 tys. euro warte więc było 198 725 zł, w zaokrągleniu do pełnego tysiąca złotych to 199 tys. zł.

Wg „Gazet Prawnej”

Przedsiębiorca musi płacić składki mimo braku przychodów

Decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia istnienia obowiązku ubezpieczeń ma faktyczne prowadzenie działalności gospodarczej. Jeśli działalność jest prowadzona, trzeba płacić składki.

Działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Osoba prowadząca taką działalność podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz ubezpieczeniu zdrowotnemu w okresie od dnia rozpoczęcia prowadzenia działalności do dnia zaprzestania jej wykonywania. Przedsiębiorca może również przystąpić do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego.

Prowadzenie firmy

Decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia istnienia obowiązku ubezpieczeń ma faktyczne prowadzenie działalności gospodarczej, a nie tylko posiadanie uprawnień do jej prowadzenia. Fakt, iż osoba prowadząca działalność gospodarczą nie dopełniła obowiązków w zakresie zgłoszenia organowi ewidencyjnemu zmian w stosunku do danych zawartych w zgłoszeniu o wpis (w tym odnośnie do daty rozpoczęcia działalności) lub informacji o zaprzestaniu działalności, nie może przesądzać o faktycznym prowadzeniu działalności, a w konsekwencji dawać tytułu do ubezpieczeń społecznych.

W praktyce okres faktycznego prowadzenia działalności może nie pokrywać się z okresem od daty wskazanej we wpisie do ewidencji jako data rozpoczęcia wykonywania działalności do daty wykreślenia wpisu z ewidencji. Zdarza się też, że

działalność nie jest w ogóle podejmowana mimo uzyskania wpisu, jest rozpoczynana ze znacznym opóźnieniem albo osoba czasowo zaprzestaje jej prowadzenia.

Przedsiębiorca, który rozpoczyna działalność, musi dokonać w ZUS zgłoszenia płatnika składek i siebie do ubezpieczeń społecznych i zdrowotnego (musi złożyć odpowiednio formularze ZUS ZFA i ZUS ZUA).

Wyrejestrowanie z ZUS

Jeżeli w danym okresie działalności nie wykonuje, powinien wyrejestrować się jako płatnik składek, składając druk ZUS ZWPA oraz jako ubezpieczony, składając druk ZUS ZWUA.

Należy podkreślić, iż obowiązek opłacania składek istnieje również za okres, w którym działalność była prowadzona, ale przedsiębiorca nie uzyskał w danym miesiącu żadnych przychodów. Okoliczność ta, choć bardzo istotna dla osoby prowadzącej działalność, nie zwalnia jej jednak z obowiązku opłacania składek.

Zgodnie z ustawą o systemie ubezpieczeń społecznych brak przychodów z działalności nie stanowi przesłanki do wyłączenia z ubezpieczeń społecznych.

Przedsiębiorca prowadzi bowiem działalność na własny rachunek i własne ryzyko.

Wg „Gazety Prawnej” i INFOR